

PRENUMERATA WYNOŚI:
w Kaliszu miesięcznie . . . 2 zł. 50 gr.
z odnośnikiem do domu . . . 3 zł. —
Na prowincji z przesyłką
pocztową 3 zł. 50 gr.
Zagranicą 6 zł. —
Cena pojedynczego egzemplarza 10 gr.

GAZETA KALISKA

Pismo codzienne, polityczne, społeczne i ekonomiczne.

CENA OGŁOSZEŃ:
Za 1 wiersz milim. lub jego miejsce na
stronie 1, 2 i 3 gr. 10.
Nekrologi gr. 10, zwyczajnie gr. 5.
ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI,
Kalisz, Al. Józefiny 1. Tel. № 91.
Otwarta od 9 do 7 wieczorem.

Nr. 47 (7976)

Piątek, dnia 27 lutego 1925 r.

Rok XXXIII

KINO-TEATR

Stylowy

WYŚWIETLA

od czwartku 26 b.m.

obraz z największą tragiczną świata Marją Jacobini p. t.

MNIE NIE KUPISZ ZA PIENIĄDZE (POD BICZEM ZNIEWAGI).

Obraz osnuty na podłożu zagadnienia Kobieta i Pieniądz. Zagadnienie na które cyniczny mężczyźni odpowiadają: „Za pieniądze można mieć każdą kobietę” na które się jednak znalazła inna odpowiedź, a mianowicie w obrazie: „Mnie nie kupisz za pieniądze”. Dramat życiowy w 8-miu potężnych aktach. Dzieje pięknej i dumnej dziewczyny, która długo broniła się przed pokusą pieniądza. W rolach głównych: **Marja Jacobini, Rosa Valetti, Charles Willy Kaiser.**

Najgłośniejszy obraz obecnej doby!

Ceny wstępu niższe!

Początek seansów jak zwykle.

461

WĘGIEL

Górnośląski
z kopalń księcia PSZCZYŃSKIEGO

Portland-Cement

RUDNIKI

WAPNO

zjednoczonych zakładów
WAPNORUD

Superfosfat

KOKS

Emma i Wolfgang

Na dogodnych warunkach poleca **Kaliska Spółka Opalowa** Kazimierzowska 1. tel. 92.

W Sali Rzemieślników Chrześcijańskich w Kaliszu,
Piekarska Nr. 7.

Staraniem Kaliskiego Towarzystwa Wioślarskiego
w sobotę dn. 28 lutego i w niedzielę dn. 1 marca 1925 r.
odegraną zostanie

„Mąż z grzeczności”

komedia w 3-ach aktach Abrahamowicza i Ruszkowskiego.

Początek punktualnie o godz. 8-ej 15.

Po odsłonięciu kurtyny sala zamknięta.

Bilety w cenie od 1 zł. do 5 zł. wcześniej nabywać można w cukierni
p. Mayera, a w dzień przedstawienia od godz. 6 w kasie.

Garderoba i sala dobrze ogrzana.

469

ZAWIADOMIENIE.

Niniejszym zawiadamiam Szan. Klientelę, że z dn. 10. II b. r., otworzyłem przy moim zakładzie fryzjerskim, Kalisz, Wrocławska № 28, dział kosmetyki i perfumerji.

Polecam wyroby pierwszorzędnych firm. Posiadam na składzie: siatki włosowe, czepki dla panów, grzebienie i t. p. rzeczy. Wszelkie wyroby włosowe wykonuje na miejscu. CENY PRZYSTĘPNE.

Z poważaniem
W. Kaźmierczak.

379

SKŁAD DRZEWA

do wydzierżawienia wraz z mieszkaniem i zabudowaniami.

Wiadomość: Stawiszyńska 24.

453

Nasza polityka na Kresach.

Czytamy w „Czasie” krakowskim:

Z Warszawy dochodzą znowu dziwne wiadomości o konflikcie Thugutt - Smólski. Geneza jego ma być następująca: Jak wiadomo p. minister Ratajski, a raczej pan wiceminister Smólski wydali znany okólnik w sprawie zgromadzeń na Kresach wschodnich. Wywiązała się z tego kontrowersja pomiędzy p. Thuguttem a p. Ratajskim, zakończona na skutek interwencji premiera ministrów — kompromisowo: Okólnik nie został cofnięty, lecz tylko zmodyfikowany. W miejsce surowego przepisu wydanego jeszcze w czasie wojny w r. 1919, wedle którego zgromadzenia publiczne pod gołym niebem są w zasadzie zakazane, a zebrania publiczne w lokalach zamkniętych mogą się odbywać tylko za zezwoleniem komisarza powiatowego (rozp. Kom. Gen. Ziemi Wschod. z dnia 25 maja 1919, art. 1 i 2) — ma (dotąd) wejść przepis, iż wystarcza „zgłoszenie” zgromadzeń do wojewody względnie starosty. Pan min. Ratajski na taki kompromis się zgodził, ratuje on bowiem jego zdaniem istotę rzeczy; gdyż główną rzeczą jest aby władza miała możność kontroli nad zgromadzeniem i nad mowami posłów. A to przy systemie „zawiadomienia” jest zupełnie pieczętem.

Zgodził się na taki kompromis i pan Thugutt a to dlatego, bo chodziło mu głównie o to, aby na Kresach Wschodnich nie wprowadzać przepisów niewykonalnych i prowokujących niele-

galne odbywanie wieców. Wiadomo zaś z góry, że posłowie kresowi nie poddadzą się „systemowi” „pozwoleń” nie istniejącemu w reszcie Polski a w praktyce łatwemu do obejścia. Trafniej więc było jego zdaniem żądać mniej ale za to przypilnować wykonania, niż żądać wiele, ale w praktyce nie móc tego wymusić.

W ten sposób stanął kompromis, na który zgodził się i p. Ratajski i p. Thugutt. Sprawa zdawała się być załatwioną a gabinet uwolniony od wstrząśnienia, jakiegoby w tak niestosownej chwili doznał, gdyby jeden lub drugi minister z tej okazji ustąpił. Ba! ale teraz zabrał głos p. wice-minister Smólski, będący mężem zaufania Chrześ. Demokracji, i oświadczył, że się bynajmniej na zgodę swego przełożonego nie zgadza i że domaga się utrzymania okólnika bez powyższej modyfikacji. Jeśli zaś dymisja nie nastąpi, to zażąda dymisji — on. Jego zaś dymisja, dodajmy, zaniepokoi w wysokim stopniu Chrześ. Demokrację, a kto wie czy nie pociągnie za sobą dymisji p. Ratajskiego?

W ten sposób cały kompromis okazał się zachwianym.

Pragniemy przypuścić, że sprawa okólnika została załatwiona pomyślnie i że nie stanie się okazją do tego, do czego chcieliby ją wykorzystać pewne stronnictwa rwące się do władzy, to jest by gabinet obalić. Pan Władysław Grabski jest na terenie sejmowym niewątpliwie bardzo zręcznym a w nieobsadzonej dotąd tece ministra oświaty ma w ręku ważny instrument dla łagodzenia o burzenia okazywanego przez stronnictwa. Być więc może, że uda mu się nadciągającą burzę zażegnać i z opalów wyjść cało. Ale pamiętajmy, że będzie to paljatywą, że przez jego użycie bynajmniej nie będzie nawet dotknięta istota tego incydentu, którym jest spór o okólnik.

Cóż jest bowiem istotą całego sporu? Na jego dnie leży przeciwieństwo między zapatrywaniami reprezentowanymi w gabinecie przez p. Thugutta o polityce kresowej, a zapatrywaniami reprezentowanymi w sejmie i w społeczeństwie przez stronnictwa nacjonalistyczne. Przeciwnieństwo tych zapatrywań jest bardzo wyraźne a ich ściśnięcie się występuje od samego początku państwa polskiego. Niewątpliwie — o wiele nawet dawniej! Kontrowersja o okólnik jest tylko drobny epizodem w tym daleko głębszym i starszym sporze. Wypływa on na wierzch co chwila, czy to, gdy chodzi o ustawy językowe dla kresów uchwalone w zasadzie, ale jeszcze nie wprowadzone w życie; czy to, gdy chodzi o uzgodnienie ustawodawstwa administracyjnego dla kresów z prawodawstwem dla reszty ziem polskich; czy to, gdy chodzi o kwestję uniwersytetu ruskiego i jego siedziby; czy to, gdy chodzi o kwestję parcelacji i reformy rolnej; czy to, gdy chodzi o stosunki kościelne na wschodzie a zwłaszcza o nasz stosunek do kościoła prawosławnego, nie uregulowany do dzisiaj dnia żadną jasną i wyczerpującą ustawą.

Składajcie ofiary
na inwalidów wojennych.

We wszystkich tych kwestjach zwalczają się dwa zapatrywania. Jedno broni idei polonizowania kresów i nie tolerowania tamże żadnego ruchu narodowego poza polskim, sądząc, że w ten sposób najsilniej się zwiąże kresy z ziemiami rdzennymi. Drugie dąży do równouprawnienia elementu ruskiego z polskim, zapewnieniu tej samej miary kultury, ochrony prawnej, swobody religijnej i politycznej, przestrzegania wreszcie wobec niego jak najściślejszej legalności — sądząc znowu, że to jest droga do najlepszego zespolenia kresów z Polską, uzyskania dla naszej polityki kresowej życzliwego poparcia zagranicy.

Dzieje ścierania się tych dwóch zasadniczych przeciwieństw są dawne, a mimo to brak należytego uświadomienia i w społeczeństwie i w sejmie a nawet w rządzie, że raz walkę tę należy rozstrzygnąć i na jeden lub drugi kierunek polityczny się zdecydować. W obu bowiem kierunkach równocześnie iść nie można. Tymczasem opinia nasza waha się raz w jednym raz w drugim kierunku, a sejm i rząd — jeden za drugim, — odsuwają od siebie trud decyzji, w myśl, zasady quita ne movere! Zasada ta jest jednak w tym razie zupełnie błędna i zastosowania mieć nie powinna. Tam, gdzie na wiosnę grożą nam nowe dywersje hajdamackie i tam, dokąd za parę lat (a choćby i za kilkanaście, czy kilkadziesiąt) będzie usiłowała niewątpliwie wyciągnąć swoją rękę wzmocniona Rosja, tam o spokoju quies — nie powinno być mowy. Mamy przed sobą jakiś jeszcze okres czasu do wyzyskania. Nie wyzyskamy go wcale, jeśli żaden z naszych rządów czy sejmów nie zdecyduje się na ten czy inny kierunek polityki kresowej.

Rząd obecny doszedł do skutku pod hasłem sanacji skarbu, a specjalnie premier obecny jest całą duszą wyłączonej temu zagadnieniu oddany. To właśnie jest przyczyną, dlaczego od powyższego zagadnienia trzyma się możliwie na uboczu. Trochę o jego pilnowanie zdał p. Thuguttowa, ale temu znowu nie przepała żadnej władzy.

A jednak zagadnienie to wciąż się wysuwa, będąc problemem obok sanacji skarbu najważniejszym dla przyszłości Polski. Przed paru dniami doniosły dzienniki, iż rzekomo p. Ratajski miał zaprzeczyć ważności tego problemu i oświadczyć deputacji kresowej, że jest to problem dla państwa obojętny, gdyż kresy wschodnie są tylko dla Polski ciężarem. Nie chcemy tej wiadomości wierzyć i przypuszczamy, że polega na jakiejś mocnej przesadzie co do intencji p. ministra. Sprawa Kresów jest sprawą mocarstwowego stanowiska Polski — jeżeli nie w górze kwestją bytu Polski. Jeśli w r. 1815 krałzył kalembar „głupia Polska bez poznania“ to z równą słusnością można w r. 1925 powtórzyć: bezsilna Polska bez Kresów. Bezsilna — i wobec Niemców i wobec Rosji.

Toteż rząd obecny nie długo będzie mógł i nie powinien na długo odkładać swojej decyzji co do polityki kresowej. Jeśli nawet uda mu się kwestję okólnika paljatywem jakimś lub tymczasowym pociągnięciem załagodzić, to będzie musiał niebawem rozciąć męską decyzją cały szereg najważniejszych spraw kresowych, proszących się oddawna o załatwienie. Bez takiego przychylenia się na jedną lub drugą stronę — nie chcemy w tej chwili tego rozstrzygać, choć nasze sympatje są dla naszych czytelników od dawna jasne — możemy przygotować sobie w sprawie Kresów nieobliczalną szkodę, w myśl znanych słów autora Irydiona: „do błędów swoich przodków dodali jeszcze jeden najważniejszy, brak odwagi i wahanie się“.

TELEGRAMY.

Choroba p. Grabskiego.

WARSZAWA, 26. Premier Grabski ponownie zaniemógł i będzie musony przez dwa dni pozostać w domu. Z łatwością wprowadzi referaty, ale mieszkania nie może opuszczać, skutkiem czego Rada Ministrów odbyła się pod przewodnictwem wicepremiera Thugutta.

Komitet ekonomiczny, który się rozpoczął obradować pod przewodnictwem ministra przemysłu i handlu p. Kiłdonia.

Z Rady Ministrów.

WARSZAWA, 26. (Pat.) Rada Min. na posiedzeniu w dniu 25 lutego powzięła następujące uchwały: 1) Projekt ustawy o zmianie niektórych przepisów ustawy z 23 sierpnia 1922 r. o najwyższym Tryb. Administr. obejmującym obok nowelizacji przepisów uchwalonych przez Radę Min. 11 lutego r.b., nowelizacji przepisów o opłatach w postępowaniu przed Najw. Tryb. Admin. 2) Projekt ustawy o zmianie części § 3 rozp. Prez. Rzplitej z dnia 27 kwietnia 1921

r. o wierzytelnościach w walutach obcych i złotych w złocie hipotecznie zabezpieczonych. 3) Projekt ustawy wprowadzającej zmiany w art. 3 ustawy z 24 lipca 1919 r. o policji państwowej oraz art. 9 ust. z 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych. 4) projekt ustawy o poborze rekruta w r. 1925 w wysokości 170 tys. ludzi, 5) projekt ustawy o organizacji więziennictwa, 6) projekt ustawy o uchwaleniu ustawy z 11 marca 1850 roku o obowiązku wynagradzania szkód wyrządzonych przy publicznych zgłębkach, 7) projekt zarządzenia Prez. Rzplitej o wywłaszczeniu gruntów na rzecz rozszerzenia stacji Ciechanów, 8) projekt ustawy o zmianie niektórych przepisów ustawy z 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, a mianowicie przez uwzględnienie pracowników umysłowych.

WARSZAWA, 26. (Pat.) Rada Min. uchwaliła projekt ustawy wprowadzającej zmianę w art. 3 ustawy z 24 lipca 1924 r. o policji państwowej oraz w art. 9 ustawy z 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych przez ustalenie zasady pokrywania kosztów utrzymania policji państw. całkowicie przez skarb państwowy oraz uozmowienia procentowego udziału gmin i miast i powiatowych związków komunalnych w dochodach państwowych z podatku dochodowego.

Nowa ustawa o zgromadzeniach

WARSZAWA, 26. (Pat.) Min. spraw wewn. wniosło do sejmku następujący projekt ustawy: ustawa o zgromadzeniach, zwołanych przez członków izb ustawodawczych:

1) Art. 1: Członkowie sejmku i senatu mają prawo zwoływać specjalne zgromadzenie celem informowania ludności o działalności sejmku i senatu.

2) Art. 2: Zgromadzenia te zwołnione są od obowiązku uzyskiwania zezwoleń przewidzianych w obecnych ustawach o zgromadzeniach. Winny być one jedynie zgłoszone u właściwej władzy administracyjnej przynajmniej na 24 godziny przed odbyciem się zgromadzenia.

3) Art. 3 Rada ministrów na wniosek min. spraw wewn. może czasowo na okres nie dłuższy niż 3 miesiące zawiesić działanie tej ustawy na poszczególnych obszarach państwa ze względu na zaistnienie tam warunków zagrażających bezpieczeństwu państwa lub porządkowi publicznemu. Postanowienia niniejszej ustawy nie mają zastosowania na obszarze na który obowiązuje stan wyjątkowy lub wojenny.

4) Art. 4: Wykonanie niniejszej ustawy poleca się ministrowi spraw wewn.

5) Art. 5: Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie 14-tu dni po jej ogłoszeniu.

O rozwody.

WARSZAWA, 26. (Pat.) Wczoraj w Prez. Rady Ministrów pod przewodnictwem min. Thugutta odbyła się konferencja przy udziale kierownika Min. W. R. i O. P. dr. Jana Zawadzkiego, Min. spraw wewn. Ratajskiego i min. spraw wewnętrznych A. Zychlińskiego w sprawie rozwodów udzielanych przez konsystorz prawosławny osobom innych wyznań.

Napad chinczyków

MOSKWA, 26. (Pat.) Wielką sensację wzbudziła tu wiadomość z Błagowieszczeńska o krwawym napadzie Chinczów-Chinczyków na pograniczne nadamurskie miasteczko Drobrowej. Napastnicy uprowadzili wszystkie stada bydła miejscowej ludności rozgrabili mienie, wymordowali wielu włościan i dopuszczali się gwałtów na kobietach.

Zjazd akademicki

WIENO, 26. (Pat.) Wczorajsze obrady ogólnego zjazdu polskiej młodzieży akademickiej rozpoczęły się o godz. 6.30 popoł. Przystąpiono do sprawozdania komisji ogólnej. W dalszym ciągu posiedzenia toczyła się b. ożywiona dyskusja w następujących kwestiach: Załatwianie spraw honorowych na drodze pojedynku, sprawy korporacji, numerus clausus oraz utworzenia uniwersytetu ruskiego. W sprawach powyższych uchwalono szereg wniosków. Odnośnie do numerus clausus uchwalono wniosek klubu narodowego, w którym zajął prosi rząd, by ze względu na coraz wzrastający napływ żydów do wyższych uczelni polskich w czasie najbliższym — wniósł do sejmku projekt ustawy w sprawie numerus clausus, zaś rady wydziałowe uniwersytetu, aby do chwili wprowadzenia ustawowego numerus clausus korzystały w całej pełni z praw służących im uprawnień do ograniczenia liczby studentów żydów. Przyjęto przez tego wniosek wypowiadający się przeciwko nostryfikacji dyplomów zagranicznych studentów żydów. Za wnioskami w sprawie numerus clausus oddano 86 głosów, przeciwko wnioskowi 20.

O przewalutowanie należności.

WARSZAWA, 26. (Pat.) Sejmowa komisja skarbową przeprowadziła na wczorajszym posiedzeniu głosowanie nad projektem ustawy o przedłużeniu mocy obowiązującej przepisów o wymiarze i poborze podatku od nieruchomości. Art. 2 o skali podatku przyjęto zgodnie z wnioskiem posłów Michalskiego i Farbsteina, w wyniku czego skala podatkowa została ustalona na rok 1925 — 12 proc., 1926 — 10 proc., 1927 — 8 proc., 1928 — 7 proc. Następnie komisja wysłuchała sprawozdania podkomisji w sprawie projektu ustawy o zmianie rozp. prez. Rzplitej dot. przerachowania pożyczek państwowych. Po odrzuceniu wniosku posła Moraczewskiego o przejście do porządku dziennego nad powyższym projektem ustawy komisja przyjęła wniosek posła ks. Kaczyńskiego (Ch. D.) o odroczenie obrad nad tą sprawą na przeciąg 1 tygodnia celem dania możliwości klubom naradzenia się. Następne posiedzenie wyznaczono na piątek godz. 10

Anglioj popierają sowiety.

MOSKWA, 26. (Pat.) Londyński centralny kooperatywny bank udzielił nowych wielkich kredytów dla moskiewskiego ludowego banku.

Walki w Środkowej Azji.

LONDYN, 26. (Pat.) W związku z walkami, jakie toczą się od 10 dni na wschodniej granicy Afganistanu donoszą obecnie z Teheranu, że w rezultacie tych walk wojska afganistańskie zadały wojskom mongolskim ciężką porażkę, przy czym 2 najwybitniejszych przywódców mongolskich zbiegło chroniąc się na terytorjum Indji.

W sprawie gruntów na cele społeczne.

WARSZAWA, 26. Na konferencji w Min. Rolnictwa i Dóbr Państw., która się odbyła w dniu wczorajszym przy udziale delegatów innych urzędów, odbyła się dyskusja w sprawie gruntów wydzielanych przy parcelacji majątków ziemskich na cele społeczne, a więc w pierwszym rzędzie, szkolnictwa, samorządu, parafji i t.p. Konferencja zastanawiała się nad stroną prawną możliwości nabywania wyłączanych przy parcelacji gruntów, przez instytucje społeczne.

Korespondencja M. S. Wewn.

WARSZAWA, 26. Stosownie do rozporządzenia p. ministra spraw wewn. korespondencja medycyńska M. S. Wewn. ze stronami odbywać się będzie wyłącznie za pośrednictwem urzędów administracyjnych I-iej instancji. Zawiedzenie bezpośrednie petenta przez M. S. W. nastąpi tylko wtedy, gdy M. S. Wewn. z braku kompetencji przekazało sprawę innemu ministerstwu.

Zwrót opłat szkolnych.

WARSZAWA, 26. Min. Wyznań i Ośw. Publ. ustąpiło nowe wykazy zakładów naukowych, które dają przywilej urzędnikom państwowym do zwrotu opłat szkolnych za uczącą się młodzież. Wykazy te obejmują: szkoły zawodowe, seminarja i kursy nauczycielskie, kursy ochroniarskie, szkoły artystyczne wzgl. ogłoszony w Monitorze wykaz szkół średnich ogólnokształcących.

Zamknięcie fabryki w Łodzi.

WARSZAWA 26. Dowiadujemy się, że w dniu wczorajszym zamknięto fabrykę Scheiblera w Łodzi a to na skutek wynikłych tam ekscesów. 11.000 robotników znajduje się bez pracy. W związku z zajściami wynikłymi z tego powodu dokonano wielu aresztowań.

Prostowanie fałszywych oskarżeń.

WARSZAWA, 26. (Pat.) W odpowiedzi na interpelację posła Graebego i towarzyszy w sprawie nierównego traktowania narodowości niemieckiej i polskiej przy zwalnianiu nauczycieli szkół powszechnych kierownik Min. W. R. i O. P. p. Dr. Jan Zawadzki odpowiedział m. innymi, że wogóle nie może być mowy o tem, jakoby władze szkolne przeprowadziły niszczenie szkolnictwa niemieckiego. Wobec czego brak jakichkolwiek uzasadnionych podstaw dla twierdzenia jakoby koniecznością służnej oszczędności podyktowane zwolnienia, zresztą w nielicznych tylko wypadkach zastosowane, — sily nauczycieli skierowały w kierunku niszczenia szkolnictwa niemieckiego. Przytoczone przez interpelantów przykłady należyte oświetlone wyjaśniają poruszoną sprawę dokładnie i dowodzą słuszności stanowiska M. W. R. i O. P. Do szkół o charakterze wyłącznie niemieckim powołuje kuratorjum z reguły nauczycieli narodowości niemieckiej, gdzie jednak jeden nauczyciel musi prowadzić osobno oddział polski i niemiecki. Najczęściej powołuje się nauczyciela Polaka władającego obu językami, lecz nie wielu nauczycieli narodowości niemieckiej władających dostatecznie językiem polskim. Zachodzą jednak wypadki, że nauczyciele narodowości niemieckiej uczą w szkołach dwujęzycznych np. Waldowa i Helg a nawet w szkołach czysto-polskich z powodu braku posad w szkołach niemieckich.

Zwyżka cen na węgiel.

WARSZAWA, 26. Z powodu chwilowych mrozów oraz ze względu na uzyskanie przez rząd pożyczki amerykańskiej, a tym samym w nadziei uzyskania kredytu, mniejsze zakłady przemysłowe zaczynają przejawiać intensywniejszą działalność i zapatrywać się w opał, ceny na węgiel uległy zwyżce od 40 groszy do 2,00 zł. na tonnie w zależności od gatunku węgla.

KRONIKA

— POZEGNANIE.

Wobec nagłego wyjazdu z Kalisza związanego z przeniesieniem moim do Warszawy, nie byłem mimo najszczerzej w możności osobiście pożegnać się z wszystkimi Sz. Paniami i Panami, z którymi mnie łączy serdeczny stosunek przyjaźni i sympatii.

Proszę więc na tej drodze przyjmując moje uprzejme podziękowanie za współpracę na polu społecznym i moje najserdeczniejsze życzenia na przyszłość.

General Jan WROBLEWSKI.
Warszawa, Pałac Mostowskich.

— WIECZOR RECYTATORSKI KAZIMIERY RYCHTEROWNY.

W sobotę dn. 28 lutego, staraniem Towarzystwa Muzycznego, odbędzie się w sali Tow. Muzycznego wieczór recytatorski znakomitej artystki. Kazimierzy Rychterówny.

Wszystko co było się napisało o sposobie recytacji i umiejętności władania głosem, o przędziwnie wyraźnej i barwnej wymowie p. Rychterówny, jest niedosiągnięciem pojęcia tego, co daje ta świetna i w swoim rodzaju najbardziej ciekawa artystka. Doprowadzić dar mowy do wyrażenia barw, cieni i wszelakich tonów, to niezwykle artyzm. Niech się nikt nie obawia, że wieczór cały wypełnia swoim recitalem „mowy”. Będzie on o wiele za krótki wobec potęgającego się zaciekawienia. Piszący te słowa słyszał deklamatorkę w Inowrocławiu, gdzie do bórem wspaniale wypowiedzianych wyjątków z naszej poezji wprost olśni wała.

— Z EKRANU.

Kino Miraż od kilku dni wyświetla nowy film polski p.t. „Kiedy kobieta zdradza męża?”. Poraz pierwszy wystąpiła w tym filmie nasza znakomita primadonna operetkowa Kazimiera Niewiarowska. Partnerem jej jest znany już również i z ekranu Józef Węgrzyn. W filmie tym autor scenariusza dowodzi, iż kobieta zdradza męża tylko wtedy, gdy mąż sam, czasem może nie wiedząc o tem, do tego ją skłania. Przed oczyma widza przesuwają się cały szereg „trójkątów” małżeńskich i zawsze winien jest mąż. Scenariusz w pomysłach jest bardzo dobry. Razi tylko trochę zbyt wielką ilość napisów no i kiepski ich styl. Naogół jednak obraz należy do rzędu tych, które warto zobaczyć. Zdjęcia i dekoracje zupełnie dobre.

— ECHA TRAGICZNEGO ZGONU.

Pisma Poznańskie podają bliższe szczegóły śmierci Kazimierza Bionikowskiego w Mierzynie pod Płońskiem. Zmarły odebrał sobie życie wyrzucił ze sztucera przed lustrem ubrany w mundur wojskowy ze wszystkimi oznakami wojskowymi i krzyżem Virtuti Militari. Pogrzeb odbył się z Kościoła w Mierzynie w dzień projektowanego ślubu nadzwyczaj uroczyste z udziałem duchowieństwa i 2-ech orkiestr wojskowej i strażackiej.

Z wielkiej wojny.

(Przekład z francuskiego).

ROZDZIAŁ I.

Kapral Rouletabille wysiadł o godz. 5-ej popołudniu z pociągu na dworcu Zachodnim. Mundur jego i obuwie pokryte były grubą warstwą błota z rowów strzeleckich.

Przybywał bowiem prosto z pod Verdun, gdzie pełnił służbę na jednym z najbardziej eksploatowanych odcinków frontu.

Otrzymał rozkaz, że ma się jak najszybciej stawić w Paryżu w redakcji swego dziennika „Epoki”.

Cała ta sprawa wydawała mu się nie tylko wysoce tajemniczą, ale do tego stopnia „antymilitarna”, że nie mógł się w niej zgola polapać. Spieszno mu było dowiedzieć się o przyczynie, która spowodowała tę niespodzianą podróż, a jednak stapał powoli...

Milo mu było po tylu tygodniach przybywania w okopach — oglądać Paryż w blaskach jesiennego słońca...

Zycie uliczne wrzało normalnie, tak jak gdyby ta zacietą walka tam na froncie — była jedynie męczącą wizją chorej wyobraźni.

Rouletabille przypomniał sobie, że nie potrafił przyjechać, aby tracić czas na wydeptywanie chodników. Przyspieszył kroku i wkrótce znalazł się w wielkim hałasu „Epoki”.

— Rouletabille! Rouletabille!

Z jaką radością witano go zawsze w tym starym domu, gdzie miał tylu serdecznych kolegów.

Niestety! niektórzy z nich legli już na polu chwały.

Ci, których wiek lub ułomności fizyczne zatrzymały w salach redakcyjnych — spieszyli ucałować Rouletabilla albo przynajmniej uściskać mu dłoń.

— STAN RYNKU PRACY w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy w Kaliszu, gm. Starostwa, telefon Nr. 222 wakuja posady na wyjazd, a mianowicie:

Górnictwo — na wyjazd do Francji: 40 górników, R Przemysł metalowy: 1 elektryk, 1 tokarza żelaznego, 1 szotera w kraju, 4 ślusarzy 4 tokarzy (Francja).

Przemysł budowlany: 1 majstra ceglarskiego (w kraju).

Przemysł drzewny: 1 cieśle-sztuknika, 2 stolarzy (w kraju).

Przemysł leśny: 800 robotników leśnych, (w kraju).

Przemysł papierniczy i drukarski: 2 zecerów, 1 maszynista drukarza, 1 introligatora (w kraju).

Przemysł spożywczy: 1 mistrza serowara, 1 majstra czekoladowego (w kraju).

Przemysł konfekcyjny: 1 kierownika fachowca, pantolarni, 1 specjalisty do dziania pończoch, 2 pomocników obuwniczych, 4 pomocników szewskich (w kraju).

Przemysł chemiczny: 1 chemika specjalisty w plastkach medycznych, 1 farbarza odzieżowego (w kraju). Robotnicy niewykwalifikowani: 8 robotn. z rodzinami na wyjazd do Francji, 2 ceglarzy bez rodzin na wyjazd do Francji.

Służba domowa: 5 dziewcząt do prac domowych, 64 kobiety i 4 mężczyzn do prac rolnych sezonowych, 1 kucharki, 1 pokojówki.

Oficjaliści rolni: 1 pisarza podwórzowego, 1 kasjera na majątek kaucja wymagana.

Nauczyciele: 1 wychowawczyni, 1 bony władającej językiem francuskim, 1 kierownika Szkoły Rolniczej, 1-ej niewykwalifikowanej bony freblanki.

Inni: 1 kreślarka do kinematografów, 1 sznielcera, 1 specjalisty na szkło, kryształowe, 1 majstra ceramicznego, 3 majstrów specjalistów do szkła optycznego.

— WALNY ZJAZD DELEGATÓW KÓLEK ROLNICZYCH C.Z.K.R. odbędzie się w Warszawie dnia 14 i 15 marca r.b. z następującym porządkiem dziennym:

I dzień (sobota)

- 1) Nabożeństwo w Kościele św. Krzyża przed Wielkim Ołtarzem o godz. 9-ej rano.
- 2) Rozpoczęcie Zjazdu w sali Rady Miejskiej (Magistrat, Plac Teatralny, Senatorska 14) o godz. 10 rano.
- 3) Zagajenie Zjazdu przez Prezesa CZKR.
- 4) Powitanie Zjazdu.
- 5) Przyjęcie Regulaminu Zjazdu i wybór Komisji wyborczej, wnioskowej i statutowej.
- 6) Przyjęcie protokołu poprzedniego Zjazdu.
- 7) Sprawozdanie z działalności C.Z.K.R.
- 8) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej.
- 9) Referaty pod tytułem: „Stan drobnego gospodarstwa i ich potrzeby”.
a) potrzeby kredytowe.
b) polityka podatkowa.
c) polityka wywozowa i przywozowa w stosunku do drobnego rolnictwa.
- 10) Wieczornia w salach Rady Miejskiej.

II dzień (niedziela).

- 1) Wybory do władz Centralnego Związku Kółek Rolniczych.
- 2) Zmiana statutu C.Z.K.R.
- 3) Plan pracy i budżet C.Z.K.R.
- 4) Wnioski i uchwały.
- 5) Zamknięcie Zjazdu.

Gratulowano mu, oświadczając, że jest mu bardzo do twarzy w zabłoconym mundurze.

Tymczasem stary woźny redakcyjny, którego pierś udekorowana była medalami wojskowymi zameldował, że szef prosi pana Rouletabilla.

Natychmiast wprowadzono Rouletabilla do gabinetu redaktora naczelnego.

Drzwi zamknięto starannie. Redaktor naczelny pozostawał sam na sam z Rouletabillem któremu okazywał zawsze bardzo dużo przyjaźni, uważając go za jednego ze swych najlepszych wychowanków.

Rouletabille przywykł, że szef po dłuższym niewidzeniu witał go serdecznymi słowami.

Teraz milczy i ma taką dziwnie uroczystą minę.

Co to znaczy?!

— Co się stało, pante szefie? Pan ma taką dziwną minę, że aż doprawdy strach mnie ogarniał!

— A właśnie o to chodzi, aby pan się niczego i nikogo nie przestraszył! Potośmy pana wzywali!

— Więc pan zamierza zażądać ode mnie czegoś okropnego?

— Tak!

— Proszę mówić! słucham!

W tej chwili dał się słyszeć dzwonek telefonu

— Hallo! hallo! Ach! to pan kochany ministrze! Tak! on jest w tej chwili tutaj! Nie! jeszcze mu nie powiedziałem! Wie tylko tyle, że ma na sto dziewięćdziesiąt dziewięć procent szans iż nie wróci. Co powiedział? Ależ nie powiedział! Naturalnie, że tylko on może nam dopomóc!

Hallo! hallo! zatem dzisiaj wieczorem — tak jak było umówione! Co? Cromer przyjechał do Paryża? I cóż mówi? Hallo! Ależ to straszne! Dobrze! dobrze! doskonale! Tak będzie najlepiej. Do wieczora zatem!

Redaktor położył słuchawkę na widelkach

Obrady popołudniowe pierwszego dnia i całodzienne drugiego dnia odbędą się w sali Muzeum Przemysłu i Rolnictwa — Krakowskie Przedmieście 66.

UWAGA: Wszelkie wnioski natury zasadniczej na leży nadsyłać na tydzień przed Zjazdem do Biura C.Z.K.R. w celu ich rozpatrzenia i poddania dyskusji na Zjeździe, wnioski nie zgłoszone w powyższym terminie rozpatrywane nie będą. Wnioski, wypływające z przebiegu obrad i dyskusji nie zasadniczej natury, należy zgłaszać do Komisji Wnioskowej Zjazdu w celu poddania ich dyskusji i głosowaniu we właściwym punkcie porządku obrad.

Podkreślamy, że powracający ze Zjazdu będą płacić za bilet kolejowy tylko trzecią część ceny zwykłej.

Inkasowanie należności pieniężnych przez urzędy pocztowe.

Na podstawie Rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 października 1924 r. w sprawie zleceń pocztowych w obrocie wewnętrznym (Dz. U. 93 z 1924) upoważnione zostały urzędy pocztowe, począwszy od dnia 1 listopada r. ub., do inkasowania wszelkich rozszczeń pieniężnych, powstałych z tytułu weksli, kwitów, rachunków zobowiązań płatniczych; kuponów procentowych i dywidendowych, kolejowych listów przewozowych, oraz wszelkich dokumentów handlowych i wartościowych.

Ze względu na szerokie zastosowanie wspomnianego udogodnienia w naszych sferach handlowych, przytaczamy poniżej najważniejsze przepisy, dotyczące inkasa, z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 5 lutego r.b. w sprawie protestowania weksli, przesyłanych w listach pocztowych (Dz. U. 16 z r. b.).

Pragnąc zainkasować jakąś należność pieniężną za pośrednictwem poczty, wypełnia nadawca t. zw. list zleceniowy (odpowiednie druki wydają urzędy pocztowe), poczem przesyła go w zamkniętej kopercie z dokumentem wierzytelnościowym (wekslem, kwitem, rachunkiem etc.) pod adresem tego urzędu pocztowego, który ma pobrać od odbiorcy kwotę zleceniową.

Na kopercie należy uwidocznić adres nadawcy. List zleceniowy nadaje się jako list polecony.

Oprócz taryfowej należności za sam list (list polecony wagi do 20 gramów — 35 groszy) opłaca nadawca należność manipulacyjną 20 groszy — znaczkami, które nalepia na liście zleceniowym.

Urząd pocztowy, któremu przesyłany został przez nadawcę list zleceniowy, wydaje dokumenty wierzytelnościowy, odbiorcy za złożeniem pełnej kwoty zlecenia, poczem przesyła pobrana od odbiorcy kwotę albo nadawcy, albo też wskazanej

— Słyszał pan? W tej chwili mówiłem o panu z ministrem.

— Któryż to minister?

— Dowie się pan tego wieczorem. Spotkamy się z nim o godzinie 10 i pół.

— Gdzie?

— W ministerstwie spraw wewnętrznych, dokąd przybędzie również szereg wybitnych osobistości ze sfer rządowych.

— Cóż to? Rada ministrów?

— Tak jest, drogi Rouletabille, ale posiedzenie ma być osłonięte najściślejszą tajemnicą. Wieczorem dowie się pan, młody przyjacielu, czego oczekują od pana.

— Tymczasem zaś pójdę do kąpieli.

— Dobrze! Wykap się pan i wracaj nam rzeźki i wypocząty. Twoje siły są nam potrzebne Rouletabille! Siły! odwaga! i inteligencja!

Młody reporter był już przy drzwiach, ale w głosie szefa zadźwięczały nagle tak mocne tony, że Rouletabille nagle obrócił głowę.

— Ależ panie redaktorze, ja pana jeszcze nigdy nie widziałem w takim stanie! Pan zawsze za dziwiąjąco spokojny. Co pana mogło do tego stopnia wyprowadzić z równowagi? i o co chodzi?

Wówczas redaktor ujął Rouletabille'a za obie ręce i spoglądając mu głęboko w oczy, rzekł:

— Chodzi o to poprostu, że trzeba ratować Paryż! Tak, przyjacielu. Słyszysz. Rouletabille! Trzeba ratować Paryż! Więc pamiętaj, dzisiaj wieczorem, o godzinie wpół do 11-ej.

ROZDZIAŁ II.

Rouletabille stawił się punktualnie o godzinie 10 i pół wieczorem w ministerstwie spraw wewnętrznych.

Zaprowadzono go natychmiast do gabinetu ministra, gdzie znajdował się już redaktor naczelny „Epoki”.

— Dano znać ministrowi — rzekł redaktor, ścisnąc rękę Rouletabille'owi.

(D.C.N.)

